

wego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.”;

2) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Kandydata na stanowisko dyrektora instytucji kultury można wyłonić w drodze konkursu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W samorządowych instytucjach kultury, których wykaz określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, biorąc pod uwagę ich znaczenie dla kultury narodowej, wyłonienie kandydata na stanowisko dyrektora następuje w drodze konkursu, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może wyrazić zgodę na powołanie na stanowisko dyrektora, bez przeprowadzenia konkursu, kandydata wskazanego przez organizatora.

4. W celu przeprowadzania konkursu, o którym mowa w ust. 2, organizator powołuje komisję konkursową w składzie:

- 1) trzech przedstawicieli organizatora,
- 2) dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego,
- 3) dwóch przedstawicieli zakładowych organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu

art. 241^{25a} Kodeksu pracy, działających w tej instytucji kultury,

4) dwóch przedstawicieli stowarzyszeń zawodowych lub twórczych właściwych ze względu na zakres działania tej instytucji kultury.

5. Jeżeli w instytucji kultury nie działają zakładowe organizacje związkowe, w miejsce osób, o których mowa w ust. 4 pkt 3, organizator powołuje do komisji konkursowej dwóch przedstawicieli załogi tej instytucji.

6. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, organizację i tryb przeprowadzania konkursu, sposób powoływania członków komisji konkursowej oraz zadania tej komisji, uwzględniając w szczególności procedury zapewniające ocenę kwalifikacji kandydatów.”.

Art. 2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie postępowania konkursowe na dyrektorów w samorządowych instytucjach kultury oraz postępowania w sprawie ich odwołania przeprowadza się na dotychczasowych zasadach.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

97

USTAWA

z dnia 18 grudnia 2003 r.

o zmianie ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych

Art. 1. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 78) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Przepisy ustawy stosuje się do opakowań wprowadzanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach procedury dopuszczenia do obrotu lub wewnątrzspółnotowego obrotu, opakowań będących przedmiotem działalności gospodar-

czej na terenie kraju oraz wszystkich powstałych z nich odpadów opakowaniowych.”;

2) w art. 3:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Opakowania obejmują następujące kategorie:

1) opakowania jednostkowe, służące do przekazywania produktu użytkownikowi w miejscu zakupu, w tym przeznaczone

do konsumpcji produktów naczynia jednorazowego użytku,

- 2) opakowania zbiorcze, zawierające wielokrotność opakowań jednostkowych produktów, niezależnie od tego, czy są one przekazywane użytkownikowi, czy też służą zaopatrywaniu punktów sprzedaży i które można zdjąć z produktu bez naruszenia jego cech,
- 3) opakowania transportowe, służące do transportu produktów w opakowaniach jednostkowych lub zbiorczych w celu zapobiegania ich uszkodzeniom, z wyłączeniem kontenerów do transportu drogowego, kolejowego, wodnego lub lotniczego.”,

b) w ust. 3 pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) środkach niebezpiecznych — rozumie się przez to substancje i preparaty chemiczne zaklasyfikowane jako bardzo toksyczne, toksyczne, rakotwórcze kategorii 1 lub 2, mutagenne kategorii 1 lub 2, działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1 lub 2 lub niebezpieczne dla środka z przypisanym symbolem N, określone w przepisach o substancjach i preparatach chemicznych, oraz środki ochrony roślin zaklasyfikowane jako bardzo toksyczne lub toksyczne dla ludzi, pszczoł lub organizmów wodnych, określone w przepisach o ochronie roślin uprawnych,”;

3) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Obowiązki producenta, importera, dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia, eksportera i dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań”;

4) w art. 5 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Producent, importer i dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań powinni ograniczać ilość i negatywne oddziaływanie na środowisko substancji stosowanych do produkcji opakowań oraz wytwarzanych odpadów opakowaniowych w taki sposób, aby:”;

5) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Producent, importer i dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań mogą je znakować.

2. Producent, importer i dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań, którzy je znakują, są obowiązani stosować oznakowanie określające:

- 1) rodzaj materiałów wykorzystanych do produkcji opakowania,

- 2) możliwość wielokrotnego użytku opakowania — w przypadku opakowań wielokrotnego użytku,

- 3) przydatność opakowania do recyklingu — w przypadku opakowań przydatnych do recyklingu.

3. Oznakowanie umieszcza się na opakowaniu lub na naklejonej na nim etykiecie, a jeżeli rozmiary opakowania na to nie pozwalają — na dołączonej do niego ulotce informacyjnej, w sposób, który nie stanowi przeszkody dla recyklingu odpadów opakowaniowych.

4. Oznakowanie powinno być wyraźne, widoczne, czytelne i trwałe również po otwarciu opakowania.

5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory oznakowania opakowań, kierując się potrzebą prawidłowej gospodarki odpadami i odpadami opakowaniowymi.”;

6) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Producent, importer, dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia, eksporter i dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań są obowiązani do składania właściwemu marszałkowi województwa rocznego sprawozdania o masie wytworzonych, przywiezionych z zagranicy oraz wywiezionych za granicę opakowań, według rodzaju materiałów, z jakich zostały wykonane, z wyszczególnieniem opakowań wielokrotnego użytku, oraz o przestrzeganiu ograniczeń wynikających z art. 5 ust. 1 pkt 4, w terminie do dnia 31 marca za poprzedni rok kalendarzowy.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Marszałek województwa, któremu przedstawiane jest sprawozdanie, może, w drodze decyzji, zobowiązać producenta, importera, dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia, eksportera lub dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań do przedłożenia dokumentów, o których mowa w ust. 3.

5. Właściwość miejscową marszałka województwa ustala się według siedziby lub miejsca zamieszkania producenta, importera, dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia, eksportera lub dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań, a w przypadku braku siedziby lub miejsca zamieszkania producenta, importera, dokonującego wewnątrzwspólnotowe-

go nabycia, eksportera lub dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań na terenie kraju właściwy miejscowo jest Marszałek Województwa Mazowieckiego.”;

7) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Obowiązki producenta, importera, dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia, eksportera i dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach”;

8) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Producent, importer i dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów w opakowaniu są obowiązani stosować opakowania spełniające wymagania określone w art. 5 ust. 1.

2. Przepisy art. 6 ust. 1—4 stosuje się do producenta, importera i dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia.”;

9) w art. 9 ust. 1—3 otrzymują brzmienie:

„1. Obowiązki producenta, importera i dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów w opakowaniach w zakresie osiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu określają przepisy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.

2. Obowiązki producenta, importera i dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów w opakowaniach w zakresie sprawozdawczości o ilości i rodzajach stosowanych opakowań określają przepisy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.

3. Eksporter i dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach jest obowiązany do składania właściwemu marszałkowi województwa rocznego sprawozdania o masie wywiezionych za granicę opakowań, według rodzaju materiałów, z jakich zostały wykonane, z wyszczególnieniem opakowań wielokrotnego użytku zastosowanych do opakowań eksportowanych produktów, w terminie do dnia 31 marca za poprzedni rok kalendarzowy. Przepis art. 7 ust. 5 stosuje się odpowiednio.”;

10) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Producent, importer i dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia środków niebezpiecznych są obowiązani ustalić wysokość kaucji na opakowania jednostkowe tych środków nie niższą niż 10 % i nie wyż-

szą niż 30 % ceny środka niebezpiecznego zawartego w tym opakowaniu, z zastrzeżeniem ust. 2.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Producent, importer i dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia środków niebezpiecznych są obowiązani odebrać na własny koszt od sprzedawcy opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po tych środkach.

4. Jeżeli zwrot pobranej kaucji przez sprzedawcę jest niemożliwy z powodu przerwy lub zakończenia działalności, producent, importer lub dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia środków niebezpiecznych jest obowiązany przyjmować od użytkowników opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po środkach niebezpiecznych. Przyjmując opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po tych środkach, producent, importer lub dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia jest obowiązany zwrócić pobraną kaucję.”;

11) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Producent, importer i dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia, o których mowa w art. 10 ust. 1, są obowiązani do posiadania zezwolenia, o którym mowa w przepisach o odpadach, na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wymaganie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy producentów, importerów i dokonujących wewnątrzwspólnotowego nabycia, którzy zlecają osobom trzecim wykonanie obowiązku gospodarowania odpadami opakowaniowymi po środkach niebezpiecznych.”;

12) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje napojów, których nie dotyczy obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając wymagania higieniczno-sanitarne.”;

13) w art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sprzedawca środków niebezpiecznych jest obowiązany pobrać kaucję za opakowania jednostkowe tych środków w wysokości ustalonej przez ich producenta, importera

lub dokonującego wewnątrzspółnotowego nabycia, z zastrzeżeniem ust. 2.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sprzedawca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przyjmować od użytkowników opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po środkach niebezpiecznych w celu ich przekazania producentowi, importerowi lub dokonującemu wewnątrzspółnotowego nabycia. Przyjmując opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po tych środkach, sprzedawca jest obowiązany zwrócić pobraną kaucję.”;

14) w art. 19 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) informację o realizacji przez producentów, importerów i dokonujących wewnątrzspółnotowego nabycia opakowań ograniczeń wynikających z art. 5 ust. 1 pkt 4.”;

15) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. Kto produkując, importując, dokonując wewnątrzspółnotowego nabycia lub wprowadzając do obrotu opakowania lub produkty w opakowaniach, przekracza dopuszczalną maksymalną sumę zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniu,
podlega karze grzywny.”;

16) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. Kto znakuje opakowania niezgodnie z zasadami określonymi w art. 6 ust. 1—4,
podlega karze grzywny.”;

17) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Kto, produkując, importując, dokonując wewnątrzspółnotowego nabycia, eksportując lub dokonując wewnątrzspółnotowej dostawy opakowań, nie składa marszałkowi województwa sprawozdań o opakowaniach lub składa sprawozdanie niezgodne z dokumentami, niekompletne lub nieterminowo,
podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega eksporter lub dokonujący wewnątrzspółnotowej dostawy produktów w opakowaniu, który nie składa marszałkowi województwa sprawozdania o wywiezionych za granicę opakowaniach.”;

18) w art. 23 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Kto, produkując, importując lub dokonując wewnątrzspółnotowego nabycia środków niebezpiecznych.”;

19) w art. 28 wyrazy „opakowań po produktach będących w ofercie handlowej w tej jednostce” zastępuje się wyrazami „odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem art. 1 pkt 2 lit. b oraz pkt 12, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

98

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 stycznia 2004 r.

w sprawie przedterminowych wyborów do Rady Miejskiej oraz burmistrza Dobrej w województwie zachodniopomorskim

Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. — Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1547) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 2002 r. o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta miasta (Dz. U. Nr 113,

poz. 984, Nr 127, poz. 1089 i Nr 214, poz. 1806) w związku z art. 67 ust. 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym (Dz. U. Nr 88, poz. 985 oraz z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271) zarządza się, co następuje: